

БЛИЖЕ СЕ ИЗБОРИ

Када странке немају идеологију, а окупљају се и удружују само са једним циљем да на власти не буде онај кога грађани у далеко већем броју желе, не може се ништа ни очекивати од власти коју чине такве странке. Када их питате шта је њихова идеологија, шта је њихов циљ, рећи ће вам да је то спречавање доласка на власт Српске радикалне странке. Када почну међусобне оптужбе између тих странака сигуран је знак да нам се ближе избори.

У Демократској странци ће вам рећи да не ваљају председник општине Милан Симић и остали из Нове Србије, као и потпредседник општине Златан Павловић из Демократске странке Србије.

У Српском покрету обнове ће вам рећи да не ваља ни председник, ни потпредседник, а да су ови из Демократске странке најгори. Председник општине не може да смисли ни Демократску странку, ни Српски покрет обнове.

Наравно, Демократска странка Србије се увек највише дистанцира, али никоме од њих не смета

да буду заједно у власти. Међусобним оптужбама, истицањем да је увек неко други крив што је у општини тако катастрофална ситуација, хватају се позиције за изборе. Сви они се боре за једно; како ће расподелити оно мало гласова што претекне од радикала, јер и сами знају да Српској радикалној странци припада половина бирачког тела, у шта нико од њих не може ни да пипне. Сви заједно морају да расподеле ту другу половину гласова, па су и разумљиве те њихове међусобне оптужбе. Овога пута се морам сложити са њима, сви заједно не ваљају и зато морају што пре да оду са власти. Шта су урадили за ово време од када су на власти? Ништа. Само започињу, а немају ни умећа, можда ни намере да завршавају. Започели су канализацију. Како? Као кад би неко кућу радио од крова ка темељу, а не од темеља ка крову као сав нормалан свет. Постављају се цеви, а да није урађено пречишћавање отпадне воде. Кад их питате када ће прорадити канализација, они кажу па не може без пречистача, тј. темеља у овом случају. Важно

је да се код грађана створи слика како се нешто ради, а што нема функцију нема везе. Једино што су урадили - направили су још више рупа на улицама, за чије крпљење кажу нису надлежни, ваљда треба да дође неко из Владичиног Хана да нам поправи улице, они су можда надлежни. Да ли председник општине схвата да ни он, ни било ко у општини, не би смели да приме плату, док се не среде улице у центру варошице, вероватно не схвата, па зато треба да оде и он и остали.

Драган Алексић

ХАШКИ ТРИБУНАЛ - ПОЛИТИЧКА ТАМНИЦА

До сада је о Хашком трибуналу много речено и написано, тако да је тешко рећи нешто ново.

Постојање Хашког трибунала је данас чињеница, без обзира на различите погледе наше и светске јавности.

Његови оснивачи и присталице тврде, или су тврдили, да је Хашки трибунал значајан сегмент Уједињених нација, основан са задатком да стручно, праведно и објективно суди починиоцима најтежих кривичних дела на територији бивше СФРЈ.

Далеко бројнији правни стручњаци, објективни политички домаћи и страни аналитичари, политичари који држе до свог и достојанства својих политичких странака, међу којима ван сваке сумње предњачи др Војислав Шешељ, су од самог оснивања Хашког трибунала тврдили да не верују у правичност тог суда.

Колико су били у праву јасно је ако се погледа којико је оптужених пред тим судом припадника које националности. Број оптужених срба у односу на све друге нескривено показује да је овај суд у служби сатанизације срба и Србије.

Медијска кампања, чак и званичника трибунала, јасно показује да су пред Хашким трибуналом пресуде унапред донете и да је поступак који се води по унапред припремљеном сценарију обична фарса која би, са стручног аспекта посматрано, била смешна кад се у истој не би играло слободом и животима људи и целог нашег народа.

Није др Шешељ случајно изјавио да је разлог његовог одласка у Хаг и упуштања у његову процедуру покушај да нешто учини у корист, како је изјавио "српске ствари". У правичност тог суда он, као и већина других никада није веровао.

Идејни и политички творци Хашког трибунала, а на жалост и један број наших политичара, чије мотиве наш просечан грађанин може донекле схватити, али никако и никад људски разумети и оправдати, су прокламовали, некад и на начин недостојан озбиљне критике, да је циљ Хашког трибунала задовољење правде.

Али, чак и да се занемари национална припадност већине оптужених, ако се присетимо да је Милошевић изручен само због једне донаторске конференције, а да је нпр. хрватски генерал Блашкић пребачен у Хаг да би Хрватска добила амерички кредит, да и не помињемо економске уцене око Младића, онда нема никаквог разумног објашњења за било какву причу о правди као циљу Хашког трибунала.

Увредљиво је слушати да је Хашки трибунал неопходан јер, наводно, домаће правосуђе није стручно и способно да води поступке за кривична дела за која се суди у Хагу.

О стручним способностима, савесности у раду и заинтересованости судија и тужилаца у Хашком

трибуналу да обаве посао који им је поверен, довољно говори чињеница, коју су могли сви да виде. Ради се о томе да су, када је др Шешељ сведочећи као сведок одбране у поступку против Слободана Милошевића, поменуо термин "Велика Србија", судије расправног већа од тужиоца Џефри Најса, три и по године од почетка суђења Милошевићу, тражиле да коначно разјасни да ли је Милошевић уопште оптужен за покушај стварања Велике Србије. Није тешко замислити са колико су онда пажње изучили предмет у којем суде, а мисао да им је пресуда унапред издиктирана се сама по себи намеће. Једино се тако може објаснити да после три и по године рада на предмету, тужиоци не знају за шта је неко, у овом случају Милошевић, оптужен.

Да би суд уопште био суд, мора да суди објективно.

Да Хашки трибунал није и да никада неће судити независно и непристрасно, више и нема потребе доказивати, то је јасно чак и његовим присталицама и сарадницима, који више ни медијском манипулацијом подржаном моћном машинеријом тзв. независних медија, не успевају да сакрију да је Хашки трибунал привид суда, а да је оно што покушава приказати као поступак суђења обична правна фарса, у којој су прво донете пресуде, потом основан трибунал, а онда написане оптужнице.

Да оцене постојања и рада Хашког трибунала једино могу бити негативне говоре и бројне стручно документоване, јавно изречене и детаљно образложене, али недовољно објављиване изјаве и мишљења угледних и светских признатих личности. Поменућу само нобеловца Харолда Пинтера, који децидно тврди да је Хашки трибунал политички суд и да суђења пред њим имају сва обележја политичког процеса, који има за циљ да суђењем политичким и војним лидерима срба амнестира главне и одговорне кривце за разбијање југословенске државе и за крваве последице грађанског рата, а да се пред светским јавним мњењем пружи некакво морално оправдање за све страшне мере које су против срба предузете у 20. веку.

Огроман број људи домаће и светске јавности се слаже, на зависно од политичке припадности, да др Војислав Шешељ у Хашком трибуналу супериорно сведочи истину о свом народу, па подржати господина Шешеља у том његовом документованом и импресивном сведочењу и супротстављању Хашком трибуналу данас није питање политике. То је питање части сваког српског родољуба и сваког грађанина Србије.

Љубисав Глаговић

Последња дешавања и атмосфера која је владала око најновије фарсе тзв. "говора мржње", сведоче о чињеници колико се интересна група окупљена у форми политичке партије под називом Г-17+ нашла у паничном страху, страхујући од неминовног доласка српских радикала на власт у Србији. Свесни су да ће доласком једне поштене и честите, домаћинске власти пред очи јавности, на видело изаћи сав криминал, корупција и лоповлук којим су чувени "експерти" на челу са Млађаном Динкићем оштетили и покрали Србију и српски народ за милијарде евра и упропастили банкарски и привредни систем земље. Србе као пореске обвезнике довели су на руб егзистенције увођењем пореза на све и свашта, а једино што је остало неопорезовано у овој држави је ваздух...

Налазе се они у страху и паници, јер знају да ће им српски радикали и српски народ одузети све што су незаконито стекли и да ће завршити на прописаним местима за људе те струке, у затворима. Тамо им је и место, јер док је народ сиромашно и гладовао, они су се богатали на леђима истог тог народа. Није било давно, али заборављамо врло брзо и не желимо да се сећамо оружаног упада у Народну банку, гашења већине домаћих банака, узурпирање Националне штедионице, сарадње са Вуком Хамовићем и Војином Лазаревићем, тајкунима познатим по афери "струја". Затим, Дејан Симић, човек који је ухваћен са кофером и 100.00 еура у њему, намењеним ко зна за кога. Власти одрадиле посао, ухапсиле лопова, а онда они који држе нож и погачу - јер власт је власт, наградише га за претрпљен страх и оде човек за саветника Гувернера Народне банке Србије. Што би рекао наш народ "разуме се у паре"... Општи закључак: Где је било пара, ту је било кадрова Динкићеве банде.

И обзиром на све горе изнето, а по систему "бацања прашине у очи" ова лоповска банда смислила је како ће бар на тренутак покушати да скрене пажњу народа са своје бруке, па у том смислу ето новог гесла: "Ако не можеш да их победиш, поготово на изборима, онда их забрани". Негде мора да је та српска политичка боранија прочитала да је неки Давид негде праћком оборио неког Голијата и увртела себи у главу да то може и она... Само, мучи ме једна ствар! Када се једном човеку напрасно помрачи ум, преко ноћи, медицина то препознаје као случај напрасно полуделог човека, човека који је прсао или кратко речено одлепио. Када полуди читава једна групација, претпостављам да се може применити аналогија и такво стање

назвати колективним лудилом.

Симптоми су следећи: исколачене очи када виде народног посланика Српске радикалне странке, Зорана Красића за говорницом Народне скупштине, пена на устима када крену на реплику... по томе ћете их препознати. Такви полу луди помислили су да ће акцијом прикупљања потписа широм Србије моћи да забране Српску радикалну странку. Обзиром на тренутно стање рејтинга нас српских радикала, ми им свесрдно предлажемо да забране половину Србије. Можда би требало да уведу неку нову "Сабљу", али обзиром на њихов ментални склоп, ја бих им препоручила да овај пут акцију назову "Буздован" или "Маљ", рецимо. Јер, потписа неће прикупити довољно, више ће их скупити један месни одбор Српске радикалне странке.

Тежина проблема у којем се налази ова колективно хистерично полудела групација, са тенденцијом да се ова зараза прошири на неке давно заборављене маргиналце, који су овакав догађај једва дочекали, покушавајући да се повампире, прибављајући себи било какав политички публицитет, заиста је озбиљна.

Све се решило ипак у "њихову корист". Уставни суд одлучио је да њихов захтев одбије (што би урадио и сваки нормалан човек, јер је доба спаљивања на ломачи одавно иза нас, да не кажем у каменом добу, замериће ми људи из струке) и поштеди их сопствене бруке и даљој омражености којој су изложени својом политичком идејом пред сопственим народом.

Једино, што би за сада требало да се из свега тога научи је "говор љубави". Да се више према половини Србије не обраћа речником и терминологијом друштвено-политичких радника, квалификованих као новинара Телевизије Б-92, новина под називом "Данас", "Време" и осталих, јер оно што смо чули на адресу нас, српских радикала, говор љубави сигурно није. Огромна количина мржње, простаклука и других увреда засипана је на рачун Српске радикалне странке, наших бирача и симпатизера. Сву ову хистеричну дреку и буку дигли су да би скренули пажњу јавности са својих лоповлука, а толико су сигурни у подршку народа да их куда год крену чувају бар по три-четири телохранитеља.

Општи закључак: Обзиром колико је њихов Давид мали, а ми српски радикали велики... нарасли као Голијат, могу да ураде само једно. Да нам плуну под прозор.

Најталија Грубер

СЛОБОДА ШЕШЕЉУ

Професор доктор Војислав Шешељ, председник СРС највеће политичке партије у Србији, у току свог вишегодишњег рада проучио је велики број историјских, политиколошких, филозофских, социолошких и лингвистичких студија, дела водећих научних ауторитета у разним областима и наставља неуморно да ради и даље у тешким и нељудским условима Хашког казамата.

Написао је толико страница да све ДОС-манлије нису у стању за живота само да их прочитају а умови су им толико ништавни да не можемо очекивати да нешто од прочитаног могу и разумети.

Искрено жалим што нисам лично упознала највећег патриоту, родољуба, политичара, научника, живог хероја данашњице, заштитника свега што је српско од Истока до Запада, највећег међу нама проф. др Војислава Шешеља.

Одлазећи добровољно у Хаг обећао је да ће победити тзв. Хашки трибунал. Очигледно је да Хашки казамат нема храбрости да отпочне суђење. Плаши се др Војислава Шешеља који је отишао у Хаг да целом свету докаже истину и правду о догађајима на простору бивше Југославије.

Хашки трибунал уплетен у сопствену мрежу не обелодањује датум почетка суђења и прави грешку за грешком:

- крши Општу декларацију о правима човека,

- Међународни акт о грађанским и политичким правима,

- Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода,

- Европску конвенцију о спречавању мучења и нехуманих и понижавајућих казни и поступака,

- Кодекс понашања лица одговорних за примену закона,

- Минимална правила о поступању са затвореним и притвореним особама

- Кршење Конвенције о правима детета коју је усвојила Генерална Скупштина Уједињених Нација а и сам Статут трибунала као и правило 33. Правилника о поступку и доказима Трибунала.

То је способност, знање и озбиљност међународног суда - тзв. Хашког трибунала, са којим се слаже и сарађује аветињска власт у

Србији.

Какав је то трибунал и о каквим то злочинима они могу да суде? Зар да нам суде они који су нас бомбардовали, убијали нашу децу, бомбардовали колону протераних Срба на Петровачкој цести, они који су творци најкрвавијих злочина.

Доктору Војиславу Шешељу све је забрањено, све осим ваздуха - а због чега!?

"Због истине и слободe српског народа и српских држава".

Ми, српски радикали (не они тзв. радикали који блате име нашег вође и продају своју част и образ за отпатке које им као кучету баце ДОС-манлије) **мишљу, срием и делом уз нашег смо председника. Верујемо у скору победу и повраћање Војводе Војислава Шешеља. Биће то најлепши дан за српски народ - ДАН СЛОБОДЕ!**

Дочекаће га његова породица, његови радикали и цела Србија.

Будимо сложни, будимо јачи и још бројнији да искажемо захвалност и оданост за све патње и неправде учињене у Хашком казамату професору доктору Војиславу Шешељу.

Анкица Гачић

Одборници СО Осечина примају грађане сваког четвртка од 9.30 ч.

Ул. Браће Недић 19

тел. 014/51-546

Оснивач и издавач Проф. др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник

Елена Божић Талијан

Заменик главног и одговорног уредника

Марина Томан

Помоћник главног и одговорног уредника

Момир Марковић

Уредник "Специјалног издања" Драган Алексић

Компјутерска обрада: Вићентић Драган

Штампа: Предузеће "ТРГО-МЕТАЛ" Ваљево

Петничка 1/А, 014/222-243

Тираж: 1000

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ